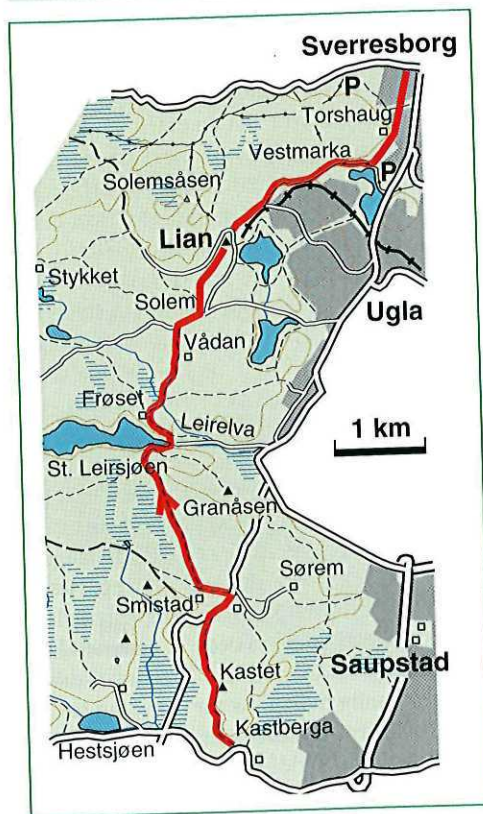

Middels lang tur i lett terreng

Kastvollen - Sverresborg

Ca. 11 km. Fin tursti i lett terreng, seinere gårdsveier og småveier, delvis gjennom bebyggelse. Turen kan avbrytes ved å ta ned til bussvei flere steder, f.eks. ved Leirsjøen, Vådan, Lian og Kyvannet.

Kart: Turkart Bymarka. Full dekning av o-kart, se egen oversikt på side 56/57.

Adkomst: Til Kastvollen med buss om Heimdal til Fjøsvollan. Start ved P-plass ved Sivilforsvarets anlegg innunder Kastberga.

Turen: Lyst til å gå en tur tilbake i historien, traskes avsted som pilegrim etpar timer, eller slite som lasskjører for en stakket stund? Sett da av en kveld til denne turen og bestill gjerne godt vær. Med skrått lys i smale solstrimer mellom høye, slanke grantrær, en høy himmel over hodet, verden og samtida på uendelig avstand - da er denne turen inderlig god å gå. Men ellers også forresten; en langveisfarende pilegrim og en oksekjører fra Røros måtte tåle det som bød seg av vind og vær og gledet seg uansett over dette siste stykket mot målet, byen, som nærmet seg skritt for skritt.

Et praktisk startsted er Kastvollen ytterst i Leinstrandmarka. Fra Heimdal tar du av til høyre fra Ringvålveien ca. 200 meter før Fjøsvollan og går opp den tydelige stien til venstre innerst på den store parkeringsplassen foran Sivilforsvarets fjellanlegg (180 m). Da er du med ett på solid historisk grunn. Her smeltet Orkdalsveien og Gauldalsveien sammen etter å ha slitt seg opp Leinstrandlia i hvert sitt bratte får. Her pustet de på de to langveisfarende veiene før de ble enige om å slå følge inn mot byen. Sammen gøyv de løs på neste bakke - som vi gjør det etpar hundre år etter ferdseien var på sitt største her.

I tid er vi nemlig bakenfor 1770 på dette veifaret. I det året anla generalveimester Nicolai Fredrik Krohg ny vei over Byåsen, gjennom Kolsåsdalen, over Ustmyra og ned til Klett. Sørvestfra ble gammelveien ennå brukt et

drøyt tiår til, før den nye "Christiansundsveien" ble lagt opp Skjefstadmælen, i strak linje over Fjøsvollan, Rørmyra og Smistad, til ny gjenforening med den nye kongeveien på Smistadkrysset.

På denne kveldsturen glemmer vi Krohgs moderne, rette veier og tar den gamle kongeveien mot byen. Et blikk på kartet viser at dette heller ikke var noen omvei akkurat. Ingen veimester, men erfaring og sunn fornuft har bestemt retningen på denne veien. Og mens framskrittet stadig har ført hovedveien mellom nord og sør lenger østover til dagens travle trasé over Heimdalsmyra, er gammelveien gjengrodd og nesten helt glemt. I de siste par årene er den imidlertid blitt en populær tursti og markedsført som "pilegrimsveien" til Nidaros. Det vil den til 1997 også bli merket som, den siste biten av den offisielle Pilegrimsleden fra Oslo til Trondheim. Men veien ble naturligvis brukt av mange andre enn pilegrimer. På 1600-tallet ble veien kjørevei og sikkert utvidet endel i bredden. Her og der kan en fortsatt se små skjæringer, utfyllinger, og groper der masse ble tatt. En skikkelig kongevei var dette også, Christian 6. kjørte f.eks. denne veien inn til Trondhjem på sin norgesreise i 1733.

Et kvarters gange opp fra starten på Kastvollen kommer vi til en lysning i granskogen, som til nå har stått tett. Det vokser frodig gras her, på den gamle husmannsplassen Kastet (210 m), der utsikten er nydelig mot sør og sørvest. Her står det en stein ved veien, Kongssteinen, som det gjaldt å kaste en pinne, en mynt eller en småstein på. Så skulle det gå deg godt videre på vandringen. Vi tar sjansen uten og kommer etter et nytt kvarter inn på den nevnte Kristiansundsveien, anlagt i 1782. Den følger vi snorrett mot dagens vei over Smistad. Her skåner vi dyrkamarka, der vi for

øvrig fortsatt ser sporet etter gammelveien, og følger i stedet bilveien opp til toppen av bakken og svinger til venstre inn gårdsveien mot Smistadgården (230 m). Den passerer vi gjennom tunet og fortsetter grusveien rett opp bakken mellom hyttebebyggelsen. Ikke ta til venstre etter tunet, det er gammelveien til Rønningen. Etter hvert blir veien igjen til sti, kursen er rakt mot nord-nordvest og vi ser Kotatjønmyra og Lokmyra ned til venstre. Til høyre ser vi etter hvert litt av løypetraseene til VM på ski, som har gjort store innhogg i naturen vest for Granåsen. Etter speiderhytta (225 m) på høyre hånd går vi over etpar myrdrag, som i gamle dager trolig var stokklagt. Så dukker stien ned litt bratt til Strupen (200 m) og så et kort stykke gjennom skogen til Leirsjøen (199 m). Her gikk veien i gamle dager rett fram, idet sjøen først ble demt opp omkring 1830, da med en dam der vi i dag ser en liten holme til høyre når vi kommer ned til sjøen. Her må vi altså runde enden av Leirsjøen og belager oss på kulturlandskap resten av turen. Vi tar gårdsveien mot Frøset (220 m), svinger av til høyre før vi når fram til gården og går gårdsveien til Vådan. Framme i Vådanveien (235 m), tar vi til høyre fram i krysset mellom Vådanvegen og Solemsvegen, tar opp veien mot Fjellseter et kort stykke, før vi går til høyre og langsetter bakkene på Lian, forbi restauranten (265 m) og ned den vanlige turveien (Gamle Lianvei) til Kyvannet (184 m). Så opp til venstre, oppunder Torshaug på Thorvald Erichsens vei (200 m) og videre Lagmann Lindboes vei til Fjellseterveien. Her bøyer vi av ned mot Byåsen Butikkssenter, men den gamle kongeveien gikk nok rett fram, så langs østsiden av Blyberget og fram til Steinberget, Feginsbrekka, dvs. gledens bakke, og byen.

Per Christiansen